

Byli jsme v Itálii ještě před koncem sezony provětrat buzoly a podpořit italský trail-o. Z Čech nás jelo 7 a půl (Bertík promine, ale je fakt ještě maličkej člověk) – za náš klub Boris Dvorský, Bohuslav Hůlka a já - Jana Košťová. V Itálii se totiž 2. - 3. 10. 2010 konalo historicky první mistrovství Itálie v Trail-O. Kromě Čechů se na mezinárodní účasti podílely i trailové kapacity ze Slovinska a Chorvatska. Byli jsme zvědaví, jak se Italové poperou mimo jiné s přístupností trailu pro nás okolečkované – v jejich řadách totiž závodí snad jediná vozíčkářka, ačkoli celkově byla účast velmi slušná - 72 závodníků! Musím přiznat, že nás velmi příjemně překvapili – oba dny byla trasa bezvadná, druhý den dokonce i s asistencí. Samozřejmě zajištěné parkování i toalety... Na jedničku!

Sobotní „zahřívací kolo“ v Terstu představilo klasickou městskou verzi trailu. 400 m parkovými cestičkami, pro vozík naprosto v pohodě sjízdnými, stoupání minimální, s 11 kontrolami a 5 časovkami, z nichž jedna byla nakonec kvůli určitým nesrovnalostem zrušena. Hotovo za hodinku. Nepřísluší mi soudit kvalitu závodu, na to jsem ještě moc velké ucho a zrovna v tomhle vcelku jednoduchém závodě jsem nasekala opravdu hodně chyb (samozřejmě úplně zbytečných).

Druhý den v Monte Pratu jsem si ale zlepšila skóre i chuť do závodění. Moc pěkně postavené a takové jednoduše „orientácké“. Žádné město, žádný park, ale louky a lesy v 800 m.n.m., 2300 m dlouhá trať, 20 kontrol + 3 časovky (tentokrát se nerušily žádné), prostě krása. Český trail-o zanechal v Itálii výraznou stopu – v celkovém hodnocení jsme v první patnáctce měli hned pět lidí ze sedmi zúčastněných, Pavel Dudík si přitom přivezl stříbro z para i elity (nedělní Monte Prat), bronzovou medaili z celkového žebříčku elity (za oba dny) a další stříbro ze soutěže týmů (hodnoceny za oba dny). Navíc jediný čistě vozíčkářský tým (náš) zanechal v závěsu i dva italské zcela zdravé ;-) týmy!

Zajímavostí byl výběr Bohouše Hůlky do jury při nedělním závodě v Monte Pratu. Byl tak jediným zahraničním a současně hendikepovaným zástupcem v orgánu, který posuzoval oprávněnost protestů. Blýská se na ještě lepší časy? Zatím není jisté, jakým způsobem, ale pro příští rok se uvažuje o zprůšnění mezinárodní klasifikace pro zařazení do Para kategorie. To by

pro Pavla Dudíka a zlatého Chorvata Zdenko Horjana pravděpodobně znamenalo, že se v této kategorii už asi neobjeví. Pro vozíčkáře by se tak otevřela možnost přivést třeba zase víc medailí... Z účastníků, kteří zcela jistě v Para zůstanou, nás totiž porazil pouze Niko Čížek (SLO), nicméně velmi těsně - oba dny dosáhl stejného počtu bodů jako Bohouš a porazil ho pouze na vteřiny.

Za sebe můžu říct, že už se vážně těším na příští sezonu!

Jana Kostová